

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบอัตมโนทัศน์ของวัยรุ่นชายที่มีความก้าวร้าว และวัยรุ่นชายที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูในรูปแบบที่แตกต่างกันตามการรับรู้ของตนเอง

สมมติฐานการวิจัย

1. วัยรุ่นชายที่มีความก้าวร้าวมีคะแนนอัตมโนทัศน์ต่ำกว่าวัยรุ่นชายปกติ
2. วัยรุ่นชายปกติที่รับรู้ว่าคุณได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีคะแนนอัตมโนทัศน์สูงกว่าวัยรุ่นชายปกติที่รับรู้ว่าคุณได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบอื่น
3. วัยรุ่นชายที่มีความก้าวร้าวที่รับรู้ว่าคุณได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีคะแนนอัตมโนทัศน์สูงกว่าวัยรุ่นชายที่มีความก้าวร้าวที่รับรู้ว่าคุณได้รับการอบรมเลี้ยงดูอื่น

วิธีการดำเนินการวิจัยกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่วัยรุ่นชาย ที่มีอายุระหว่าง 16-18 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ภาครัฐบาล สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 420 คน โดยแบ่งเป็นวัยรุ่นชายที่มีความก้าวร้าว แบ่งตามประเภทการอบรมเลี้ยงดู 7 แบบ แบบละ 30 คน รวม 210 คน และวัยรุ่นชายปกติ แบ่งตามประเภทการอบรมเลี้ยงดู 7 แบบ แบบละ 30 คน รวม 210 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าวของ สมพร สุกัญญ์ (2530)
2. แบบวัดการอบรมเลี้ยงดูของ สมพร สุกัญญ์ (2530)
3. แบบวัดอัตมโนทัศน์เทนเนสซี (Tennessee Self-Concept Scale) ที่สร้างโดย วิลเลียม เอช ฟิตส์ (William H. Fitts)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขั้นตอนทดลองหาคุณภาพเครื่องมือ โดยนำแบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าว แบบวัดการอบรมเลี้ยงดู และแบบวัดอัตมโนทัศน์เทนเนสซี ไปทดลองให้ใช้กับวัยรุ่นชายที่มีอายุระหว่าง 16-18 ปี ซึ่งเป็นนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่างทำการทดสอบ
2. ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยให้วัยรุ่นชายที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบวัดการอบรมเลี้ยงดูและแบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าวแล้วดำเนินการแยกกลุ่มเป็น วัยรุ่นชายที่มีความก้าวร้าว จำแนกตามอบรมการเลี้ยงดู และวัยรุ่นชายปกติจำแนกตามการอบรมเลี้ยงดู แล้วจึงนำแบบวัดอัตมโนทัศน์เทนเนสซีไปให้กลุ่มตัวอย่างที่ได้แบ่งไว้ประเมินตนเอง แล้วนำมาคิดคะแนนตามเกณฑ์ของแบบวัดอัตมโนทัศน์เทนเนสซีโดยรวมทั้งฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐานได้แก่ค่ามัธยเลขคณิต (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และค่าสถิติพื้นฐานที่ใช้ในการทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวน
2. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนอัตมโนทัศน์ระหว่างวัยรุ่นชายที่มีความก้าวร้าวกับวัยรุ่นชายปกติ โดยการทดสอบค่าที (t-test)

3. วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance) ของคะแนนอัตมโนทัศน์ของวัยรุ่นชายปกติที่รับรู้ว่าคุณเองได้รับการอบรมเลี้ยงดูในรูปแบบที่แตกต่างกันและทดสอบรายคู่ตามวิธีของ Tukey

4. วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance) ของคะแนนอัตมโนทัศน์ของวัยรุ่นชายที่มีความก้าวร้าวที่รับรู้ว่าคุณเองได้รับการอบรมเลี้ยงดูในรูปแบบที่แตกต่างกันและทดสอบรายคู่ตามวิธีของ Tukey

ผลการวิจัย

1. วัยรุ่นชายที่มีความก้าวร้าวมีคะแนนอัตมโนทัศน์ต่ำกว่าวัยรุ่นชายปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. วัยรุ่นชายปกติที่รับรู้ว่าคุณเองได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีคะแนนอัตมโนทัศน์ไม่สูงกว่าวัยรุ่นชายปกติที่รับรู้ว่าคุณเองได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. วัยรุ่นชายที่มีความก้าวร้าวที่รับรู้ว่าคุณเองได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีคะแนนอัตมโนทัศน์ไม่สูงกว่าวัยรุ่นชายที่มีความก้าวร้าวที่รับรู้ว่าคุณเองได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ควรได้มีการศึกษาอัตมโนทัศน์ของ บุคคลที่มีลักษณะไม่เป็นที่พึงปรารถนาของสังคมต่างๆ เช่น พฤติกรรมอาชญากรรม ผู้ติดยาเสพติด ผู้ที่ขาดความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อเป็นแนวทางการศึกษาอัตมโนทัศน์กับพฤติกรรมของบุคคล และหาทางแก้ไขต่อไป

2. ควรได้มีการศึกษาวิจัยภายในครอบครัวว่าจะมีผลต่ออัตมโนทัศน์อย่างไร เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่กับเด็ก ทศนคติที่พ่อแม่มีต่อเด็ก เป็นต้น

3. ควรได้มีการศึกษาในเรื่องรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่เหมาะสมในเด็กที่มีอายุ เพศ บุคลิกภาพ และพฤติกรรมที่ต่างต่างกัน เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการอบรมเลี้ยงดูที่เหมาะสมกับเด็กต่อไป